

Jan 20, 19.-22.

¹⁹ Téhož dne večer - prvního dne po sobotě - když byli učedníci ze strachu před Židy shromážděni za zavřenými dveřmi, přišel Ježíš a postavil se uprostřed nich a řekl: "Pokoj vám."

²⁰ Když to řekl, ukázal jim ruce a bok. Učedníci se zaradovali, když spatřili Pána.

²¹ Ježíš jim znovu řekl: "Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás."

²² Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: "Přijměte Ducha svatého."

Učedníci prožili šok. Cítili se do té chvíle jako někdo, kdo něčím bude – bude vládnout, soudit ... A místo toho jejich mistra popravili. Na Golgotě se zhroutily jejich sny o budoucnosti. Petr se po událostech rozhodl, že odejde znovu na jezero lovit ryby. Druhý den se shromáždili v jedné místnosti za zavřenými dveřmi pro strach z židů. Cítili se jako nuly, jako nikdo. Ptali se – co bude s námi? Popraví nás také? Cítili se na dně. A najednou uprostřed nich stojí Ježíš Kristus. A navzdory tomu, že jim o tom říkal, byli v šoku. Nečekali to. Učedníci potřebují uzdravení – Ježíš přináší 4 léky:

- 1) Ztratili sebevědomí, vnitřní pokoj – „Pokoj vám“. Přináší ho dokonce 2x, dvojnásobnou dávku.
- 2) Ježíš ukazuje rány, bok – pojdte, podívejte se. Vrací učedníky do reality a slibuje jim učitele.
- 3) Co nejvíce vrátí sebevědomí? „Já vás potřebuji“. Dává jim důvěru, i když zklamali. „Jděte, uče, získávejte mi učedníky.“ Projevená důvěra vrací sebedůvěru.
- 4) Ježíš jim vdechnul a udělil Ducha svatého.

Nejsme na tom podobně, jako učedníci? Sice jsme neprožili to, co učedníci, neměli jsme růžové sny, ale pomoc potřebujeme také. Jinak úkol daný Ježíšem nemůžeme splnit.

Luk 10,25. – 28.

²⁵ Tu vystoupil jeden zákoník a zkoušel ho: "Mistře, co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?"

²⁶ Ježíš mu odpověděl: "Co je psáno v Zákoně? Jak to tam čteš?"

²⁷ On mu řekl: "Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí a miluj svého bližního jako sám sebe."

²⁸ Ježíš mu řekl: "Správně jsi odpověděl. To čin a budeš živ."

Byla to správná otázka? Neklademe si ji i my? Také žalářník ve Filipis si otázku položil. Po zemětřesení očekával útěk vězňů, ti však neutekli. Ptal se jich stejně. O Letnicích po Petrově kázání kladli lidé stejnou otázku. V těchto případech je to správná otázka. Ale musí být vždy správná?

Zákoník ji Ježíši nepokládal, aby věděl, co má dělat. Chtěl jen Ježíše zkoušet. Nebyl na dně, netoužil po záchraně, je si jí jistý. Ježíš Kristus se nepřel, ale vyprávěl podobenství o Samaritánovi. To je model pro nás. Někdy není dobře se přit

Verš 27.28. – Zákoník odpovídá naprosto přesně. Ale je to jako by říkal: „Ano, ale....“ Jakou má zákoník výhradu? „Kdo je můj bližní?“ Ježíš se opět nepřel, nehádá, ale vypráví příběh o přepadeném člověku.

Verše 29.-37.

²⁹ Zákoník se však chtěl ospravedlnit a proto Ježíšovi řekl: "A kdo je můj bližní?"

³⁰ Ježíš mu odpověděl: "Jeden člověk šel z Jeruzaléma do Jericha a padl do rukou lupičů; ti jej obrali, zbili a nechali tam ležet polomrtvého."

³¹ Náhodou šel tou cestou kněz, ale když ho uviděl, vyhnul se mu.

³² A stejně se mu vyhnul i levita, když přišel k tomu místu a uviděl ho.

³³ Ale když jeden Samařan na své cestě přišel k tomu místu a uviděl ho, byl hnut soucitem;

³⁴ přistoupil k němu, ošetřil jeho rány olejem a vínem, obvázal mu je, posadil jej na svého mezka, zavezl do hostince a tam se o něj staral.

³⁵ Druhého dne dal hostinskému dva denáry a řekl: `Postarej se o něj, a bude-li tě to stát víc, já ti to zaplatím, až se budu vracet.

³⁶ Kdo z těch tří, myslíš, byl bližním tomu, který upadl mezi lupiče?"

³⁷ Zákoník odpověděl: "Ten, který prokázal milosrdenství." Ježíš mu řekl: "Jdi a jednej také tak."

Ve světě je tolik trápení, nedokážeme vše vyřešit. Ale potřební žijí i blízko nás. To jsou ti bližní. Trápí nás stav dětí v Africe atd. Ale Bůh nás činí zodpovědným jen za lidi okolo, za své bližní.

Mohlo by se říct, že příběh o Samaritánovi je archaickým příběhem. Loupení se děje ale i dnes, ale dnes je situace jiná. Potřebujeme Samaritána? V případě potřeby vezmeme telefon a zavoláme policii, sanitku. A nic nás to nestojí. A ještě nám pojišťovna uhradí ztráty. Dnešní svět je jiný. Ale jestli světu scházelo něco dříve, chybí to i dnes – je to spoluúčast, soucit. Neměli bychom podobenství vyprávět jinak?

„Jeden člověk vyrůstal ve spořádané rodině, ale když dospěl, upadl do společnosti lotrů, ti zničili jeho ideály. Naučili ho pít, kouřit, brát drogy. Chvilí měl pocit, že je vše v pořádku. Cítil se silný, pánem světa. Ale pak začaly padat rány. Manželka mu utekla, děti se dostaly do party, přišel o práci, ocitl se na ulici. A šel okolo jeden adventista....“

Potřební lidí nás mnohdy od sebe odpuzují svým zjevem. Bída dnešní doby vypadá jinak. Bída je tolik, že není o čem hovořit.

Kde je kořen největší a nejhlubší bídy dnešní společnosti? Rodiče nemají čas na své děti. Máme moc práce, místo času věnujeme dětem drahé hračky, čokolády, nové vybavení do pokojíčku. Hry s dětmi odkládáme na „zítra“. Děti se uzavrou se svým mobilem. Když dorostou, začnou domů chodit pozdě, s rodiči nekomunikují, nesvěřují se, nebaví se s nikým. Na své staré rodiče nemají čas. Rodiče zůstanou sami.

Rodiny jsou nefunkční, lidé jsou si cizí, děti končí v domovech, nezažívají nic pěkného. Někdo je okradl o šťastné dětství. To jsou důvody, proč se lidé opíjejí, berou drogy, sahají si na život. Proč to všechno? Někdo je okradl o to hezké. „A šel kolem jeden adventista...“.

Samaritán nebyl záchranář. I on měl svou práci, své starosti. Proč právě on naplnil to, čím nás Ježíš Kristus pověřil? Proč splnil právě on lidské i Boží poslání?

Měl 4 hodnoty:

- 1) Nežije v zajetí falešných představ o svatosti. Nenadřadil literu zákona nad ducha.
- 2) Nemyslel jen na sebe, svou újmu, ztrátu zisku když nepůjde za svým cílem. Cítí odpovědnost pomoci.
- 3) Ví, co postižený potřebuje
- 4) Nezachraňuje jen pro současnost, jde mu o jeho celou budoucnost

Proč Samaritán neselhal, jako předchozí levita a kněz? Bylo mu ho líto, slitoval se nad ním. Chtěl mu vrátit, o co byl okraden.

Kde vzít lásku k potřebným lidem? Kde vzít lásku, abychom byli ochotni pomoci a to správně? Ježíšovo „Posílám vás“ stále platí a Duch svatý nám to vždy připomene. Kdo nás naučí lásce? Ježíš Kristus.